

Mands Grund, naar dette ftede ved luffede Ledninger og artefiffe Boringer. Dette høje Ting vedtog denne Befte mmelfe, fom den højt agtede Indenrigsminister — dog ikke uden nogen Betænkelfghed — ogfaa mente at kunne flutte fig til, idet denne Ret til at have luffede Vandforsyningsanlæg paa anden Mands Grund dog blev betinget af, at det ikke forfthyrrede andre offentlige Vandforsyningsanlæg. Saaledes blev dette Lovforflag jendt over i det andet Ting, der har fundet Betænkelfghed ved denne Tilføjelſe, fom det paa Udvalgets Indftilling fit her i Tinget. Man har fundet Betænkelfghed ved denne Ret til at foretage artefiffe Boringer paa anden Mands Grund og til at have luffede Brønde til faadanne Vandforsyningsanlæg paa anden Mands Grund, idet man mener, at der derved kan fremkomme mange vanffelige Forhold og medføres Ulemper for de paagældende Ejere. Denne Befte mmelfe er derfor i det andet Ting udfte mt af Lovforflaget. — Det andet Ting har derhos gjort nogle i øvrigt ikke vigtige Forandringer og Tilføjelſer i det af dette Ting vedtagne Lovforflag, gaaende ud paa, at det ikke blot er, naar en hel Kommune ejer et Vandforsyningsanlæg, at denne Ret indrømmes, men ogfaa naar enkelte Dele af en Kommune ere i dette Tilfælde, idet det er blevet gjort gældende, at det meget ofte ude paa Landet kan være faaledes, at det ikke er en hel Kommune, der ejer et faadant Vandforsyningsanlæg, men derimod kun en enkelt By, fom henhører til en Kommune. — Den anden Befte mmelfe, Folketinget har vedtaget, gaar ud paa, at den Kommiſſion, fom ſkal bedømme og eventuelt approbere Anlægget, ſkal tage ſærligt Henſyn til Begæringer fra de paagældende Godſejere om Forandring i Ledningernes Retning, forudfat at en faadan Forandring ikke medfører en væffentlig Forbyrdelfe af ſelve Anlægget. De to ffdſte Befte mmelfer er efter Udvalgets For mening uden videre reel Betydning, thi det ligger viſt i Lovforflaget, at ſelv om et Vandforsyningsanlæg kun tjener en enkelt By i Kommunen, har det dog kommunal Interſeſſe, og der er altsaa næppe Tvivl om, at ſelv om man ikke havde foretaget denne Forandring, vilde det ingenlunde være nødvendigt, at hele Kommunen ſkulde være interſeſſeret i et faadant Vandforsyningsanlæg for at ſaa Udgang til at gøre Brug af Loven. — Den anden Befte mmelfe om, at der ſkal tages Henſyn til en Begæring fra vedkommende Godſejer med Henſyn til Vandledningernes Retning, og Anbringelfe af dem paa befte mte Steder, for ſaa vidt ikke Anlægget væffentlig forbyrdes, har næppe heller været fuldt nød-

vendig, da det netop maa være Kommiſſionens Opgave og udtrykkelig er paalagt den i Loven af 1857, at tage Henſyn til faadanne Begæringer og altsaa tage dem til Følge, for ſaa vidt det er foreneligt med Anlæggets Interſeſſe. Der har imidlertid ikke, forekommer det Udvalget, været noget at indvende imod, at diſſe Befte mmelfer udtrykkelig optages i Loven. — Der ſtaar faaledes kun tilbage denne ene væffentlige Realitetsforandring, der er foretagen i det andet Ting, og fom altsaa gaar ud paa, at Retten til at have diſſe luffede Vandledninger, ikke ſkal udſtrækkes til luffede Brønde paa anden Mands Grund. Udvalget deler vel ikke de Betænkelfgheder, fom have gjort fig gældende i det andet Ting, og er ogfaa af den Mening, at hele Loven i mange Tilfælde vil blive af liden praktiſt Betydning, naar ikke den Ret, fom dette Ting havde indfat, ogfaa bliver indrømmet, de paagældende Anlæggere; men paa den anden Side er det ikke udelukket, at man med den Ret, fom Folketinget vil indrømme, kan ad Overenskomſtens Vej komme til det ſamme Reſultat. Under alle Omſtændigheder mener Udvalget, at naar man ikke kan ſaa alt, hvad man ønſter, ſkal man ſe at nøjes med det, man kan ſaa, og at Lovforflaget, indſtrænket til det Omfang, fom det oprindeligt havde fra den højt agtede Miniſters Side, dog i mange Tilfælde maa betragtes fom et Fremſkridt og et Gode for den enkelte Kommune. Ledet af diſſe Betragtninger tillader Udvalget ſig derfor at henſtille til det høje Ting, at Lovforflaget, fom det er kommet fra det andet Ting, vedtages uforandret.

Da ikke flere begærede Ordet, fluttedes Forhandlingen.

Lovforflaget (ſe Tillæg C.)
vedtoges enſtemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Ogfaa dette Lovforflag vil blive tilſtillet Konſeilspræſidiet.

Hermed er Dagsordenen udtømt.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næfte Møde, vil jeg gøre den Bemærkning, at der jo i Diebliffet for det høje Ting foreligger flere ſtore og betydningfulde Lovforflag, men jeg anſer det ikke for rigtigt at ſætte dem paa Dagsordenen og lade dem komme til Forhandling, forinden Forhandlingerne om Finansloven have fundet deres Afſlutning, og jeg ved mig i ſaa Henſeende i Overensſte mmelfe med det høje Tings Flertal. Jeg bemærker dette til Forklaring